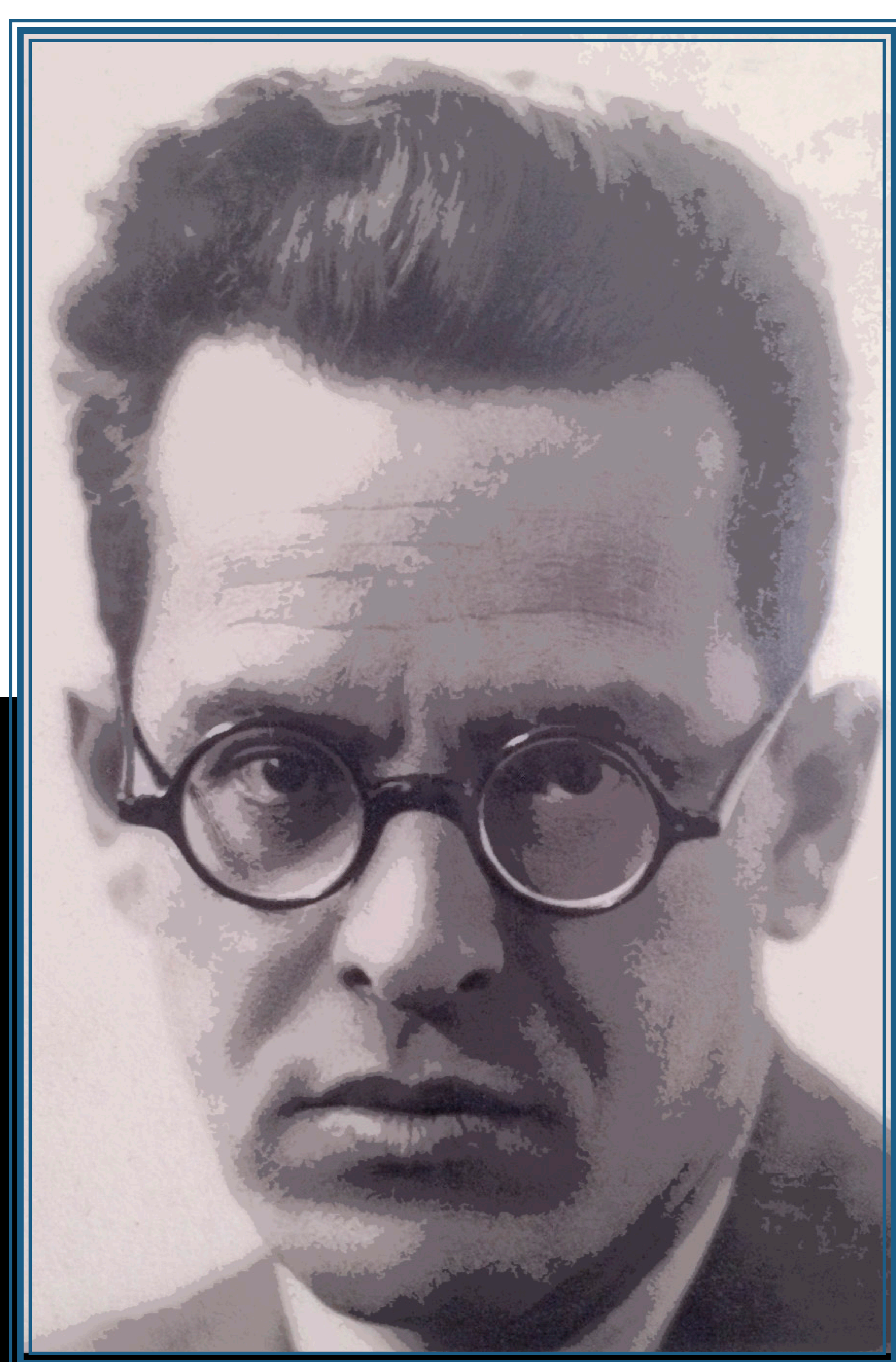

אב"א אחימאיר

האיש שהיטה את הזרם

АББА АХИМЕИР

ЧЕЛОВЕК, ПОВЕРНУВШИЙ ТЕЧЕНИЕ ИСТОРИИ

Выставка подготовлена
проектом Лимуд-СНГ
Беларусь, май 2016 г

Куратор: Йоэль Раппель
Дизайн: Майя Дудкевич
Перевод с иврита:
Сима Векслер

Фотографии любезно
предоставлены
мемориальным музеем
"Бейт Абба", г. Рамат-Ган,
Израиль

התערוכה הופקה על ידי
ארגון לימוד לדוברי רוסית
בלרוס, מאי 2016

אוצר התערוכה: ד"ר יואל רפל
עיצוב: מאיה דודקביץ'
תרגום לרוסית: סימה וקסלר

התמונות באדיבות ארכיון
"בית אבא", רמת-גן, ישראל.

www.beitaba.com

לשכת
העיתונות
הממשלתית
Government Press Office

אבי המרד האנטי-בריטי

נער בבבוברויסק - 1914

ד"ר אב"א (ר"ת: אבא-שאול בן אייזיק) אחימאיר (גייסינוביץ'), סופר, עיתונאי והיסטוריון, היה מן האידיאולוגים הבולטים של תנועת ז'בוטינסקי, מייסד המחתרת האנטי-בריטית הראשונה בארץ "ברית הבריונים" והראשון שכונה את שלטון המנדט הבריטי "הכובש הזר".

הוא וחבריו היו ראשונים לפעול נגד הבריטים, ראשונים למאסר בארץ לאחר מאסר ז'בוטינסקי וחבריו ב-1920. בכך שימשו מופת ודוגמה למחתרות האצ"ל ולח"י, שקמו בעקבותיהם.

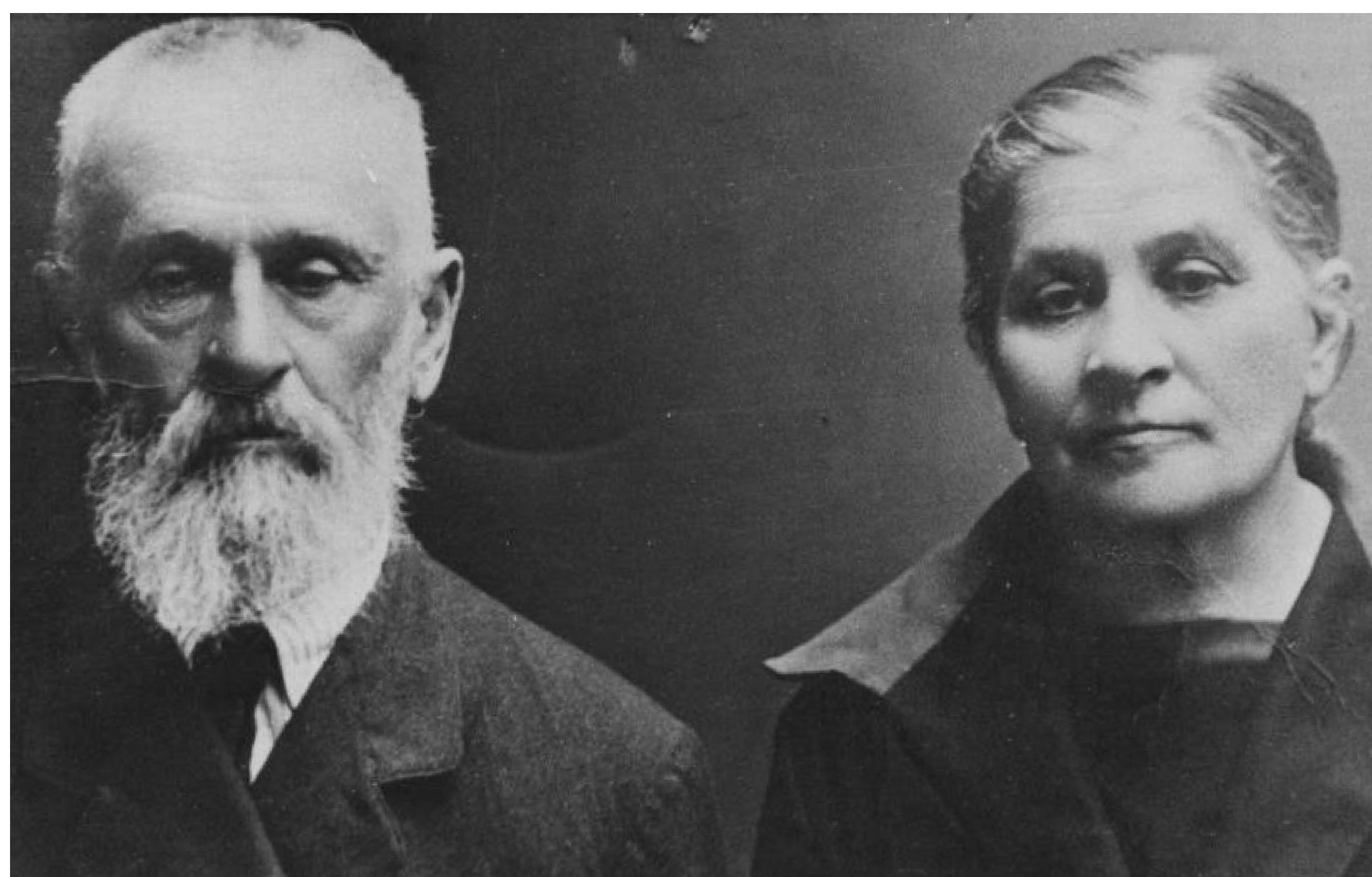

Первая демонстрация против Британских властей. 9.10.1930 г. Ахимеир – первый слева

ההפגנה האנטי בריטית הראשונה נגד סגן שר המושבות שילס 9 אוקטובר 1930. משמאל - אחימאיר, משה סגל, אפרים בן דוד ואריה טגנסקי

Основатель антибританского бунта

Д-р Абба Ахимеир (Абба-Шауль Гайсинович) – писатель, историк, журналист, видный деятель сионистского движения под руководством Жаботинского, основатель первого антибританского подполья в подмандатной Палестине «Брит ха-бирьёним» («Союз бунтарей»). Именно Ахимеир первым назвал мандатные британские власти "иноземными захватчиками", первым вместе со своими соратниками поднял борьбу против господства Великобритании в Эрец-Исраэль. За это они были посажены в тюрьму – первый случай после ареста Жаботинского и участников еврейской самообороны Иерусалима в 1920 г. Своим примером Ахимеир и его товарищи вдохновили на борьбу молодежь, вошедшую в подпольные организации "Эцель" ("Национальная военная организация") и "Лехи" ("Борцы за свободу Израиля").

Родители Сара и Ицхак Гайсинович. 1930 г.

ההורים שרה ויצחק אייזיק גייסינוביץ. 1930

Абба со своей старшей сестрой Блюмой. Яффо. 1913 г.

האחות הבכורה בלומה ואבא. יפו, 1913

מבוברויסק לארץ-ישראל ולוינה

ד"ר אחימאיר נולד בכפר דולהי, ליד העיר בוברויסק שברוסיה הלבנה בשנת 1897. כציוני משחר נעוריו נשלח ב-1912 על ידי הוריו, לפי דרישתו, לארץ-ישראל ולמד שנתיים בגימנסיה "הרצליה" בתל-אביב. בשונו לבית הוריו בבוברויסק, לחופשת הקיץ ב-1914, פרצה מלחמת העולם הראשונה. את לימודיו נאלץ להשלים ברוסיה. ב-1917 השתתף בוועידת ציוני רוסיה בעיר פטרבורג (סנט-פטרבורג) ועבר הכשרה בבאטום שבקווקאז, כדי להיות חלוץ בארץ-ישראל. ב-1919 למד באוניברסיטת קייב וכעבור שנה עזב את רוסיה הקומוניסטית עקב הזוועות שהיה עד להן. לזכרו של האח האהוב מאיר, שנפל באותה שנה בקרב עם הפולנים, שינה את שם משפחתו מ-גייסינוביץ ל-אחימאיר. את לימודיו האקדמיים המשיך באוניברסיטת לייז' בבלגיה ובאוניברסיטת וינה, בה הוכתר ב-1924 בתואר דוקטור לפילוסופיה. עבודת הדוקטורט שלו עוסקת ב"שקיעת המערב" של שפנגלר. באותה שנה חזר ועלה לארץ-ישראל.

Школьные годы в гимназии «Герцлия»

בטיול של תלמידי גימנסיה הרצליה - אחימאיר בשורה האמצעית מימין

В гимназии «Герцлия». Ахимеир – второй слева в первом ряду

1912 - בגימנסיה הרצליה, אחימאיר בטור השמאלי שני משמאל

Из Бобруйска в Эрец Исраэль и Вену

Будущий д-р Аба Ахимеир родился в 1897 г. в деревне Долгое, близ Бобруйска. С детства проникшись сионистскими устремлениями, мальчик добился, чтобы родители послали его в 1912 г. в Эрец-Исраэль. Два года он учился в гимназии "Герцлия" в Тель-Авиве. В 1914 г. во время летних каникул, когда Аба приехал к родителям в Бобруйск, началась Первая мировая война, так что оканчивать школу ему пришлось в России. Аба активно участвует в молодежном сионистском движении, в 1917 г. его направляют на Всероссийский съезд сионистов в Петроград. Затем, готовясь к поселенческой деятельности в Эрец-Исраэль, он проходит курс сельскохозяйственной подготовки на Кавказе, возле Батуми. В 1919 г., когда Аба учился в Киевском университете, погиб его брат Меир, сражавшийся в рядах Красной армии против поляков. В память о любимом брате Аба взял себе новую фамилию – Ахимеир ("Брат Меира"). Ужасы гражданской войны вынудили его покинуть Россию. Он продолжил образование в университете г. Льеж (Бельгия), а затем в Венском университете, где в 1924 г. защитил докторскую диссертацию по философии, посвященную труду Шпенглера "Закат Европы". В том же году Аба Ахимеир возвратился в Эрец-Исраэль.

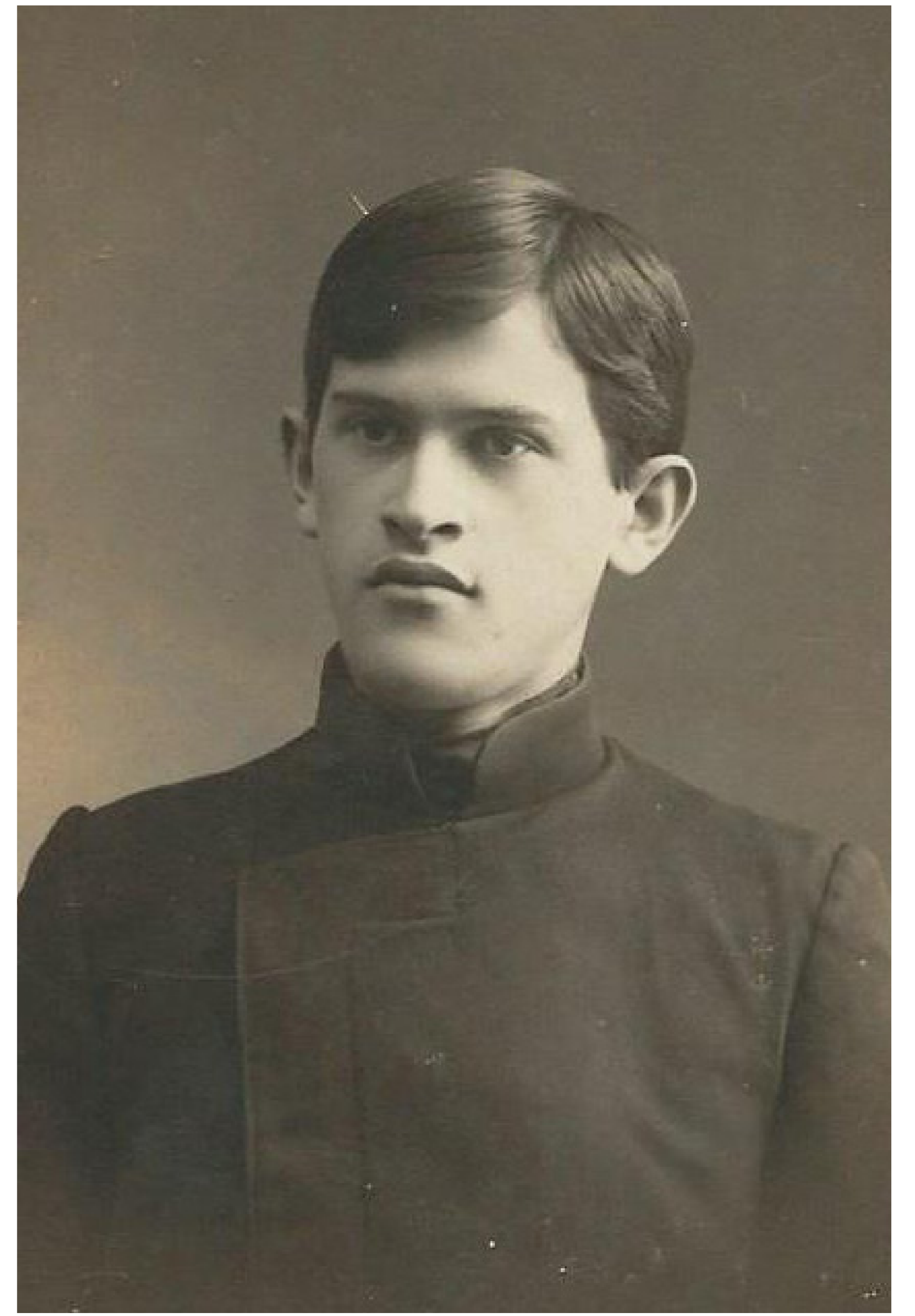

Открытка его подруге Ханне Левиной

גלייה לחברתו חנה לויין

С Йосефом Кацнельсоном в Вене. 1922
 עם יוסף כצנלסון, חברו מבובריסק. וינה אוגוסט 1922
 Август 1922 г.

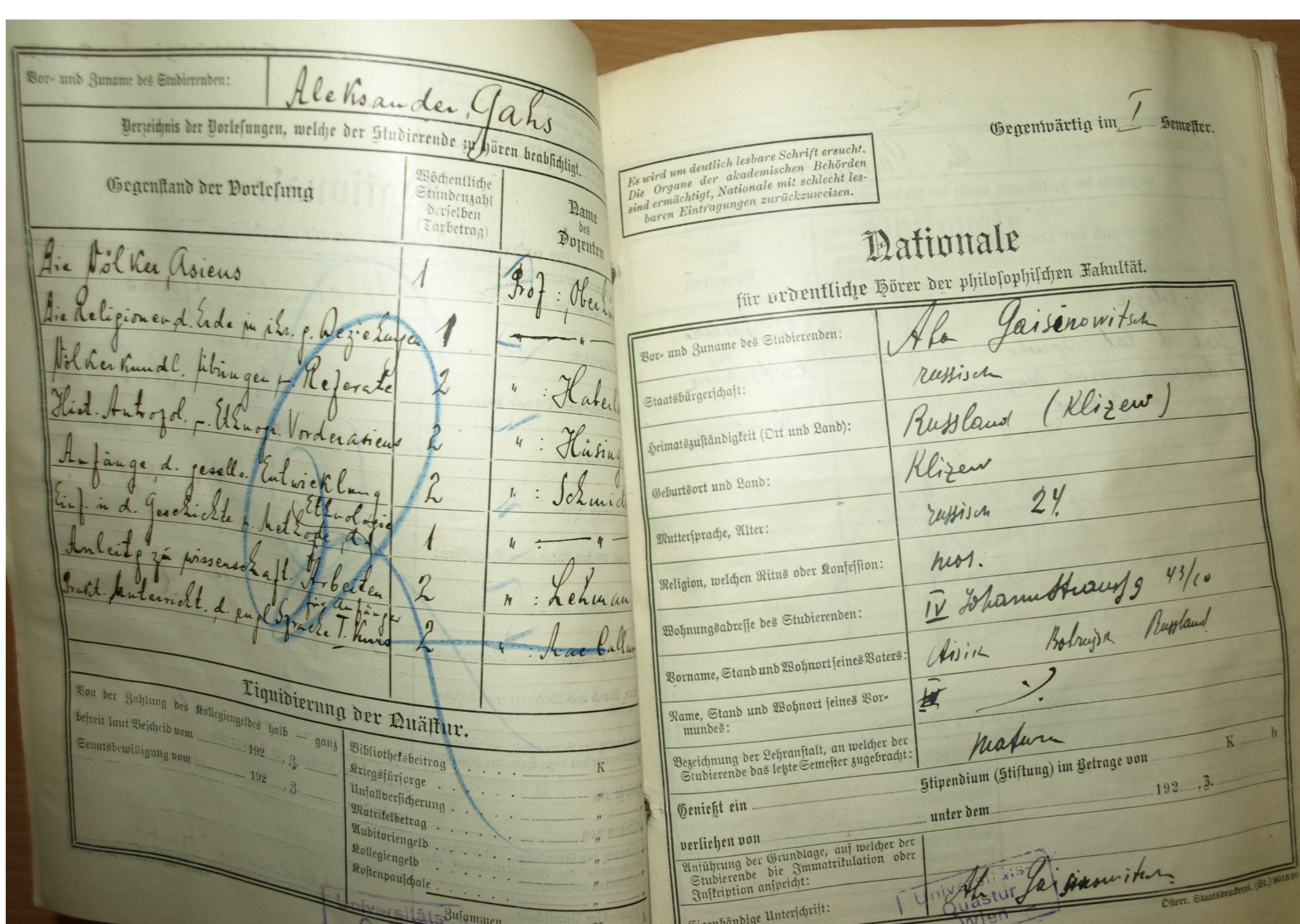
האח מאיר גייסינוביץ.
 Брат – Меир
 Гайсинович. 1916 г.

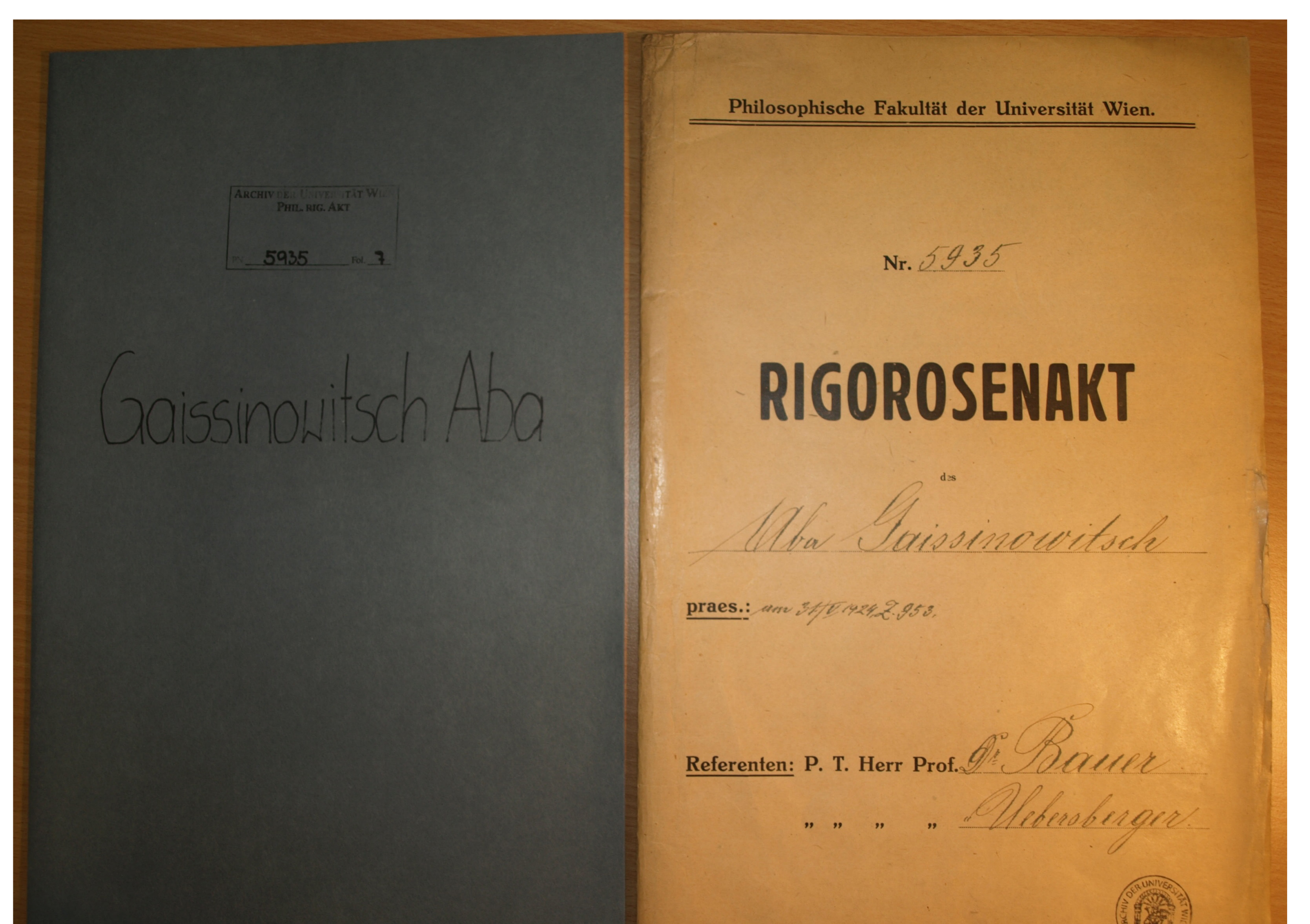
חברים בבובריסק 1917 - עומדים משמאל, שני - אבא גייסינוביץ, קדיש לוזינסקי (לוז), השל פרוסקין.
 С друзьями в Бобруйске. 1917 г.
 Ахимеир – стоит второй слева
 יושבים - משמאל - מאיר גייסינוביץ, מימין - אליהו דובקין

הנהלת הוועד הצעירי ציון מבובריסק - אחימאיר בשורה העליונה,
 Молодежный сионистский комитет Бобруйска. 1918 г.
 Ахимеир – второй справа в верхнем ряду
 שני מימין. 1918

Ахимеир – студент
 Венского университета

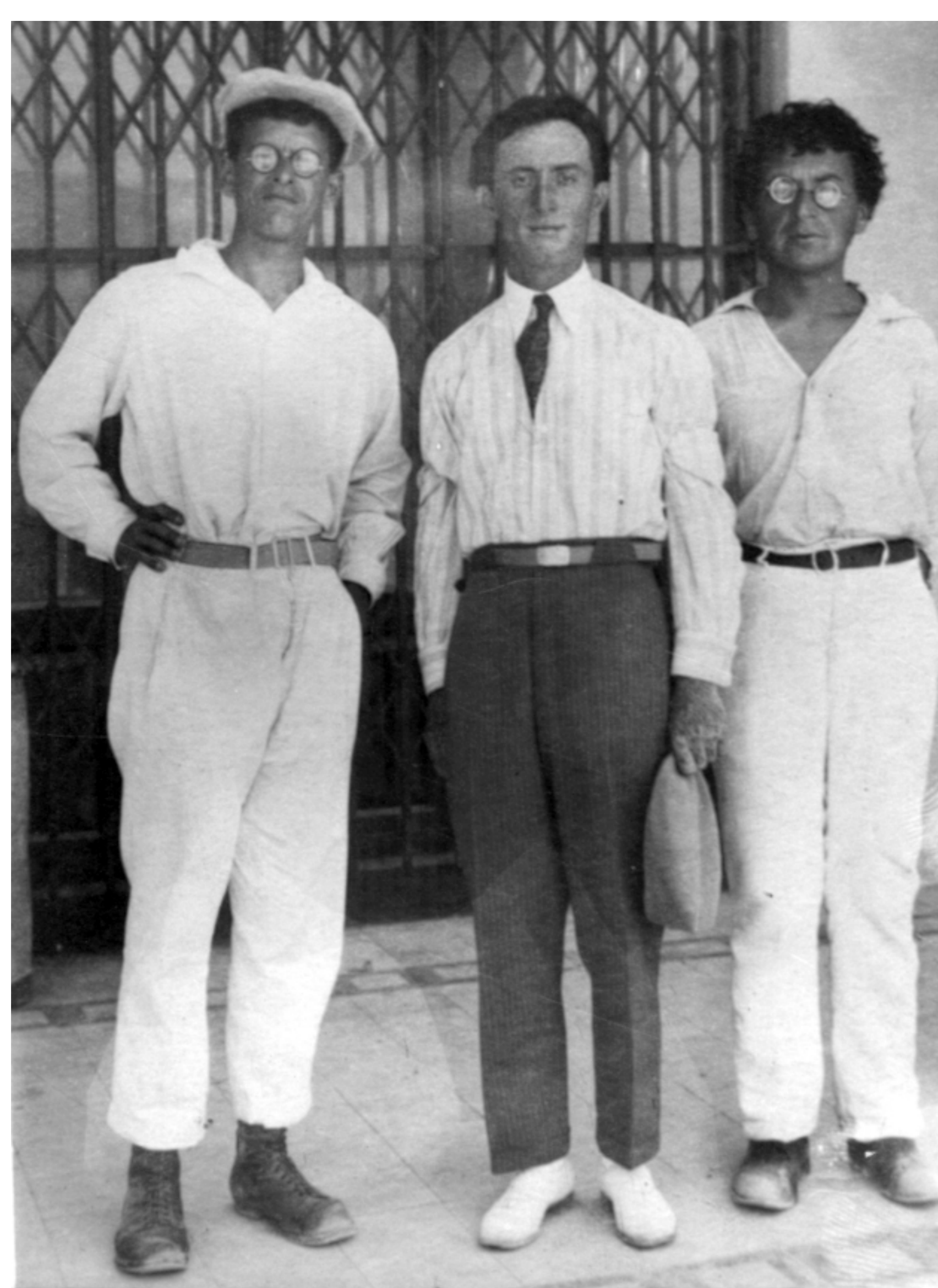

Докторат. Из архива Венского
 тועדת סטודנט צולם בארכיון
 אוניברסיטת וינה 14.4.11

הדוקטורט 1924

במאבק ובמאסר הבריטי

בארבע השנים הראשונות בארץ ישראל היה איש תנועת העבודה. את התפנית האידיאולוגית-פוליטית הסופית חולל בתחילת 1928, כאשר יחד עם אורי צבי גרינברג ויהושע ייבין, היה בין מקימי גוש העבודה הרוויזיוניסטי והצטרף לתנועת ז'בוטינסקי. עד מהרה היה לאחד ממנהיגיה ומורי דרכה של התנועה הרוויזיוניסטית, ראש האגף המאכסימליסטי בתוכה ומאשי הרוח החשובים שבה. בשנת 1930 הקים את מחתרת "ברית הבריונים" (ברית ציונים מהפכניים), על שם מגיני הבירה בימי בית שני, שיזמה פעולות הפגנתיות נגד המנדט והראשונה שבהן התרחשה ב-9 באוקטובר 1930 וכוונה נגד סגן שר המושבות הבריטי, דרומנד שילס, בביקורו בתל-אביב. היה זה גילוי המרי הראשון ביישוב היהודי נגד הבריטים וכתוצאה מכך נאסר אחימאיר בפעם הראשונה בארץ. בעקבות ההפגנה נגד שילס אירגנו ה"בריונים" עוד כמה פעולות הפגנתיות, ויצאו נגד מיפקד האוכלוסין. אחימאיר נאסר כמה פעמים וישב בבתי הכלא ביפו, בעכו ובירושלים. "ברית הבריונים" של אחימאיר היתה גם הראשונה שפעלה ביוזמתו נגד הגרמנים הנאצים, כאשר במאי 1933 הורידה את הדגלים עם צלבי הקרס מתורני הקונסוליות הגרמניות בירושלים וביפו, ואירגנה חרם נגד סחורות גרמניות.

Ахимеир, Гринберг и Евин. 1927 г.

אחימאיר, גרינברג, ייבין. 1927

Учитель в мошаве Нахалаль. 1927 г.

מורה בנהלל. 1927

Организатор демонстрации против переписи населения. 1931 г.

מנהיג את ההפגנה נגד מיפקד האוכלוסין. 1931

Участники антибританского подполья «Союз бунтарей» - после освобождения из заключения. 1932 г. Ахимеир - с одеялом в руках

מפגיני ברית הבריונים לאחר שיחרורם מהמאסר. 1932 אחימאיר עם שמיכה ביד.

Борьба и арест

В первые четыре года после возвращения в Эрец-Исраэль Аба Ахимеир участвовал в сионистском рабочем движении, однако со временем в его политическом мировоззрении произошли существенные перемены. В 1928 г. он вместе с Ури-Цви Гринбергом и Иегошуа Евином сформировал группу, близкую по идеологии к сионистам-ревизионистам, и присоединился к движению под руководством Жаботинского. Отстаивая идею активной борьбы против мандатных британских властей, Ахимеир вскоре становится одним из ведущих идеологов ревизионистского течения в сионизме. В 1930 г. он создает подпольную революционную организацию – "Брит ха-бирьёним" ("Союз бунтарей"), название которой напоминало о самых отчаянных защитниках Иерусалима, осажденного римлянами в 1-м веке н.э. Союз бунтарей иницирует ряд акций против мандатных властей. Первая из них была проведена в Тель-Авиве 9 августа 1930 г. и направлена против прибывшего в Палестину заместителя министра колоний Великобритании Драммонда Шилса. Это было первое в ишуве (еврейское население подмандатной Палестины) выступление против господства Великобритании. Ахимеир поплатился за него своим первым арестом. По следам демонстрации против Шилса Союз бунтарей осуществил еще несколько акций, в том числе против проведения переписи населения. Ахимеира не раз арестовывали, ему пришлось побывать в тюрьмах Яффы, Иерусалима и Акко.

«Брит ха-бирьёним» был первой организацией, выступившей против немецких нацистов. В мае 1933 г. участники Союза бунтарей сорвали флаги со свастикой с флагштоков германских консульств в Иерусалиме и в Яффе, а также организовали бойкот товаров из Германии.

Выпуск газеты «Хазит а-Ам» с сообщением на первой полосе об акции «Союза бунтарей» против посольства Германии

Выступление в Тель Хае. 1933 г. нואם בעלייה לתל-חי.

Его имя на подоконнике в тюремной камере

В Иерусалимской тюрьме. 1935 г. בכלא ירושלים שבועות תרצה.

Хриטה על אדן החלון של תאו בית הסוהר המרכזי בירושלים

בציונות הרוויזיוניסטית ובתנועת החרות

כאשר נרצח על שפת הים בתל-אביב המנהיג הציוני-סוציאליסטי חיים ארלוזורוב ביוני 1933, פרצה עלילת דם של השמאל נגד התנועה הרוויזיוניסטית בכלל ונגד "ברית הבריונים" בפרט. אחימאיר נאסר יחד עם אברהם סטבסקי וצבי רזנבלט והיה ל"נאשם השלישי" כמסית לרצח, כביכול. הוא זוכה מהאישום עוד בטרם החל משפטו.

ביוני 1934 נפתח משפטו של אחימאיר כמארגן "אגודה בלתי חוקית". הוא נדון ל-21 חודשי מאסר וישב במאסר בתא 19 בכלא המרכזי בירושלים עד אוגוסט 1935. מאסרו שם קץ לתנועת "ברית הבריונים", אך אש המרד הוצתה. בהשראת אחימאיר ו"ברית הבריונים" קמו ופעלו מחתרות האצ"ל ולח"י.

בצאתו לחופשי נשא אחימאיר לאשה את סוניה לבית אסטרון והתמסר לכתובה ולמחקר. מאמריו בעיתון "הירדן" הביאו שוב למעצרו יחד עם חברי אצ"ל ופעילים רוויזיוניסטיים בולטים נוספים בכלא עכו בסוף 1937, שם ישב כשלושה חודשים. כמה ממאמריו צונזרו בידי הצנזור הצבאי הבריטי.

Варшава. 1932 г.

Арест подозреваемых в убийстве Арлозорова. 1933 г.

נאשמי רצח ארלוזורוב למעצר. 1933

במועדון הצה"ר, ורשה ספטמבר. 1932

Варшава. 1.04.1936 г.

עם חברי מרכז הצה"ר, ורשה. 1.4.1936

В редакции газеты «Момент». Варшава, 1.04.1936 г.

מערכת מאמענט בוורשה. 1.4.1936

Поездка в Литву. 1936 г.

ביקור בליטא. 1936

Активист ревизионистского Движения и член партии "Херут"

В июне 1933 г., когда в Тель-Авиве был убит один из руководителей сионистского социалистического движения Хаим Арлозоров, его соратники развернули яростную пропагандистскую кампанию против своих идеологических противников – членов ревизионистского движения, в особенности против «Брит ха-бирьёним», обвиняя их в убийстве. Двое ревизионистов – Авраам Ставский и Цви Розенблат – были арестованы британскими властями по подозрению в убийстве Арлозорова. Ахимеира также посадили в тюрьму, якобы за подстрекательство к убийству, но это обвинение было снято еще до суда. Однако ему было предъявлено другое обвинение – в "организации нелегального объединения". В результате судебного процесса, начавшегося в июне 1934 г., Ахимеир был приговорен к тюремному заключению сроком 21 месяц. Он отбывал наказание в 19-й камере центральной иерусалимской тюрьмы до августа 1935 г. Арест Ахимеира положил конец деятельности «Брит ха-бирьёним», но огонь восстания уже был зажжен. Под влиянием Союза бунтарей возникли еврейские подпольные организации "Эцель" ("Национальная военная организация") и "Лехи" («Борцы за свободу Израиля»), боровшиеся против власти Великобритании в Эрец-Исраэль. Выйдя на свободу, Ахимеир женился на своей подруге Соне Астрахан, посвятив себя литературной и научной деятельности. Публицистика Ахимеира проходила английскую военную цензуру. Однако в 1937 г. статьи, опубликованные в газете "Ха-Ярден", послужили причиной еще одного тюремного заключения, которое Ахимеир отбывал около трех месяцев в тюрьме Акко вместе с бойцами Эцеля и рядом активистов ревизионистского движения.

На съезде движения «Бейтар» в Варшаве с Зеэвом Жаботинским. 1938 г.

בכינוס בית"ר בווארשה יחד עם זאב ז'בוטינסקי (מרכין ראש). 1938

Варшава. 1936 г.

ורשה 1936, עם חברי, שמואל מרלין ואברהם סטבסקי

В составе делегации максималистов в Вене. 1938 г. Ахимеир – первый слева

משלחת המכסימליסטים בהנהגתו בדרכה לוועידה הצה"ר בווינה, 1938- אחימאיר משמאל.

פובליציסט וסופר

אב"א אחימאיר פירסם אלפי מאמרים בנושאים פוליטיים-אקטואליים, ספרותיים, הגותיים והיסטוריים - בעשרות שמות עט, רובם בביטאוני הצה"ר (מ-1938 - "המשקיף") ותנועת החרות (מ-1948 - "חרות"). ברבים מהם - בעיקר במדורים "אנטימא", "רקב ביעקב" ו"אחוות עמים" - תקף בחריפות, בסגנונו המיוחד והאופייני, את הסוציאליזם והקומוניזם העולמי והיהודי. כתיבתו השנונה ועמדותיו החד-משמעיות והבהירות ריתקו אליו המוני קוראים, גם מהמחנה הפוליטי היריב. לאחר הקמת מדינת ישראל היה אחימאיר חבר מערכת היומון "חרות" בתל-אביב וכן חבר מערכת האנציקלופדיה העברית בירושלים, שבה פירסם (בחתימת א. אח.) עשרות ערכים מדעיים חשובים, בעיקר בתחומי ההיסטוריה והספרות הרוסית. בין הערכים שכתב לאנציקלופדיה: "היטלר", "דוסטויבסקי", "תולדות רוסיה".

Выступает с речью на 4-ом съезде «Бейтара».

נואם בוועידת חרות הרביעית

Журналистское удостоверение. 1946 г.

כרטיס עיתונאי. 1946

Публицист и писатель

Перу Аббы Ахемеира принадлежат тысячи статей на актуальные политические темы, а также эссе по вопросам литературы, истории и философии, которые публиковались в десятках периодических изданий. Во многих своих работах он в остром полемическом стиле резко критиковал идеи коммунизма, практику мирового и еврейского социалистического движения. Бескомпромиссность авторской позиции, живость и остроумие изложения привлекали к публицистике Ахемеира множество читателей, включая его политических противников.

После провозглашения Государства Израиль Абба Ахемеир входил в редколлегию ежедневной газеты "Херут", издававшейся в Тель-Авиве, а также сотрудничал в Еврейской энциклопедии на иврите. Здесь инициалами А. Ах. подписаны десятки важнейших статей, преимущественно по вопросам русской истории и литературы. Среди написанных Ахемеиром для Еврейской энциклопедии научных статей такие, как "Гитлер", "Достоевский", "История России".

Выпускной вечер старшего сына Яакова. С сыном и супругой Соней. Гимназия «Двир». 1956 г.

סוניה ואב"א אחימאיר עם בנם יעקב בסיום גימנסיה דביר. 1956

Выступает в Институте Жаботинского. 1949 г.

נואם במכון ז'בוטינסקי. לידו המנהל יוסף פעמוני וחברו יצחק גוריון 1949

Карикатура в честь его 60-ти летия

קריקטורה של יהושע אדרי בעיתון "חרות", לציון יובל ה-60 של אחימאיר

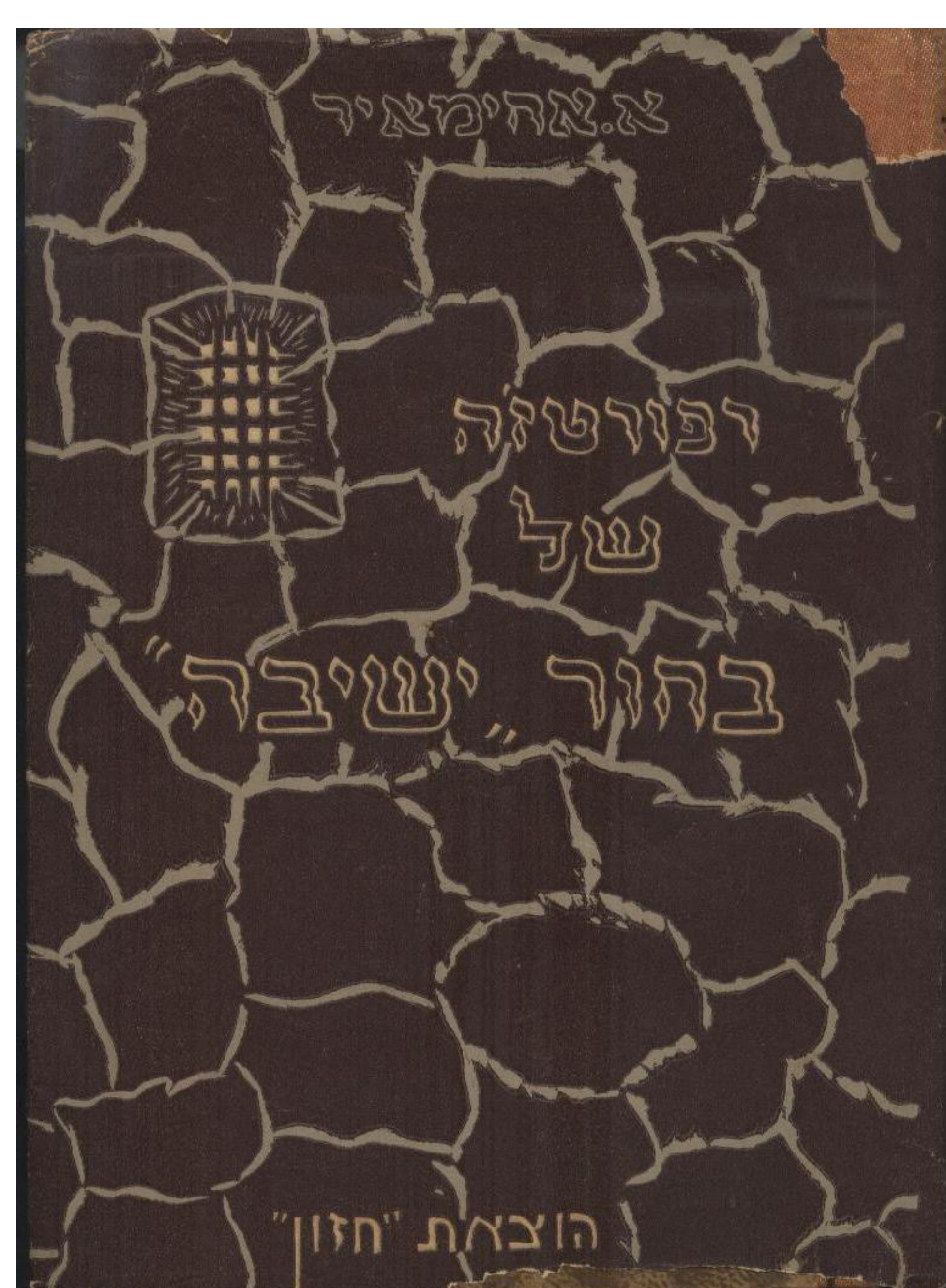
Журналистское удостоверение. 1962 г.

תעודת עיתונאי משנת פטירתו, 1962.

Его книги и прежде всего – «Воспоминания о Бобруйске»

כמה מספריו - ובראשם זכרונותיו מבוברויסק

Его первая книга «Репортаж с отсидки». 1946 г.

ספרו הראשון - רפורטז'ה של 'בחרו ישיבה' 1946

Абба Ахимеир выступает с речью. 1960 г

אחימאיר נואם 1960

«a-Машкиф»

"המשקיף". אב"א סיקרא שם העט של אב"א אחימאיר

עם פטירתו

אב"א אחימאיר נפטר מהתקף לב פתאומי בערב שבועות תשכ"ב (6.6.1962), בעת ששיחק עם נכדתו עדה, והוא בן 65 בלבד. עוד באותו יום התפרסמה הידיעה על כך ב"מעריב". הכותרת הראשית ב"חרות" למחרת זעקה: "אב"א אחימאיר איננו..". בהלווייתו שיצאה מבית ז'בוטינסקי בתל-אביב לבית העלמין נחלת יצחק השתתפו אלפי איש ובהם חבר נעוריו מבוברויסק, יו"ר הכנסת קדיש לוז מראשי מפא"י, ח"כ מנחם בגין וראשי תנועת החרות. דברי פרידה נרגשים על הקבר הטרי נשא רב האסירים, ר' אריה לוין.

С дочкой Зеэвой и внучкой Адой

עם בתו זאבה והנכדה עדה. 1960. У входа в свой дом в Гиватаиме. 1951 г.

בחזית הבית בגבעתיים. 1951

Уход из жизни

Абба Ахимеир внезапно скончался от инфаркта 6 июня 1962 г. в канун праздника Шавуот на 65-ом году жизни. На следующий день газета "Херут" вышла под заголовком: "Аббы Ахимеира нет среди нас". В похоронной процессии, вышедшей из здания "Бейт Жаботински" на кладбище Нахалат-Ицхак, шли тысячи людей. Среди них был друг детства покойного из Бобруйска Кадиш Луз, один из руководителей рабочей партии МАПАИ, занимавший тогда пост спикера Кнессета, а также руководители движения Херут. Прочувствованную речь над свежей могилой произнес "отец еврейских узников" раввин Арье Левин.

В Мево Бейтар. 1960 г.

מבקר במבוא ביתר. 1960

Объявление о его кончине

מודעת האבל שנתלתה על לוחות המודעות ברחבי הארץ

С профессором Клаузнером и друзьями в Институте Жаботинского

עם פרופ' יוסף קלוזנר וידידים במכון ז'בוטינסקי

מורשת והנצחה

בחייו של אחימאיר התפרסמו שלושה ספרים מפרי עטו: "רפורטאז'ה של בחור ישיבה" (יומן בית הסוהר), שראה אור ב-1946 ושני כרכי הגיון: "יודאיקה" ו"עם קריאת הגבר". לאחר מותו הוקם הוועד להוצאת כתבי אחימאיר, ובמסגרתו ראו אור עד כה ששה כרכים מכתביו, ביניהם כרך זכרונותיו וסיפוריו מנעורות בבוברויסק. כמו כן ראו אור שלושה ספרים על קורות חייו ורעיונותיו. על שמו של אחימאיר נקראו רחובות בשלוש-עשרה ערים בישראל. בול דואר הנושא את דיוקנו הופיע בנובמבר 2002. מוזיאון וארכיון לזכרו ("בית אבא") הוקם בביתו ברמת גן בשנת 2008.

Внучка Ада напротив портрета своего деда в мемориальном музее «Бейт Абба»

הנכדה עדה אל מול תמונת הסבא בבית אבא

Младший сын, Йоси Ахимер, в комнате отца

הבן יוסי אחימאיר בחדרו של אביו

Лекция в «Бейт Абба». 30.01.2013 г.

הרצאה בבית אבא. 30.1.13

Спикер Кнессета Реувен Ривлин и друзья в «Бейт Абба»

י"ר הכנסת (כיום נשיא ישראל) ראובן ריבלין וידידים בבית אבא. 2011

Наследие и увековечивание памяти

При жизни Аббы Ахемеира были изданы три его книги: "Репортаж с отсидки" (1946 г.) и два тома эссеистики: "Иудаика" и "На заре" (1959 г.). После кончины Аббы Ахемеира была учреждена комиссия по изданию его трудов, которая опубликовала шесть томов сочинений, в том числе книгу воспоминаний о юношеских годах в Бобруйске под названием "Атлантида, или канувший мир". Жизни и деятельности Аббы Ахемеира посвящены три вышедшие в свет книги. Его имя носят 14 улиц и площадей в разных городах Израиля. В ноябре 2002 г. была выпущена почтовая марка с портретом Аббы Ахемеира.

Могила А. Ахемеира и его супруги Сони

קבריהם של אבא וסוניה אחימאיר

Почтовая марка

בול הדואר לזכרו